

amb quin motiu heu aig escrivre?

1

I L'obra de Manuel Blancafort és una aportació importantíssima a la música catalana contemporània. ^{fa unes quantes vegades que en el gènere que ens ocupa no hem vist cap altra} El seu autor ens demostra amb aquesta obra que amb un llenguatge retament tonal és possible en l'actualitat interessar vivament al músic i al públic. demostra a més que les possibilitats del llenguatge ^{múscic instrumental} Tonal són inextinguibles com ho inextinguibles les possibilitats del llenguatge parlat.

II Són molts: admiro la seva audàcia mai mancada de mesures i molts volts, la seva profunditat. El llavi, enunciant clars és una pàgina superba. ^{de la qual s'ha de considerar en} Però els valors de l'obra hom els ha de considerar en la conjunció chor - orquestra. I en ella tan important és un element com l'altre.

III Tota obra musical ^{deixem} planteja problemes que són però de distinta índole segons l'estil. Els problemes que planteja l'obra de Blancafort, ^{son els} que plantejen les obres de primera re-creació o interpretació ^{podem dir} amb l'afidat inapreciable de l'autor i inextinguible de les de la interpretació.

que ens ocupa. Amb l'ajuda inapreciable de l'autor
he pogut recordar les de la millor manera que he sabut. Però ~~hem~~
~~de tenir en compte que això no suposa en mola pretensió.~~ 2

III Desgraciadament no n'hi haurà cap d'immediata. L'exigua quan-
-titat del nostre públic municipal fa que no pugui englobar ~~mat~~ totes les mani-

festacions <sup>(per mis que
s'hi afegint
altres)</sup> ~~provincials~~ que a voltes s'agombolen a la nostra entitat

IV Després de Blancafort, farem un dia de meditació per tal de
concentrar possibles activitats fidels a la nostra tradició gloriosa
que no tinguem per que ane conar, i objecte ^{up on desmuntar} però a tota manifestació
~~possible~~ del nostre temps ^{considerem que} que ~~tenim~~ ^{tenim} un autèntic valor artístic.

Mannel Blancafort i la seva "Verge Maria"

Més ací un músic honrat, exemple feroç de llealtat a uns principis immutables, ço que no vol pas dir que no sigui un recercador infatigable de noves solucions i de camins no pas fàcils d'envellir. Blancafort ^{en la harmonia} ~~de~~ ^{de} ~~de~~ ^{de} Blancafort convinen ambdues característiques i amb elles vesteix una obra viva feta de sinceritat i de inquietut ~~ahora~~ ~~(sense la sinceritat i nobilitat obra d'art)~~ amb una ^{primera} ~~evolució~~ ^{evolució} evolutiva continuada. Aquí Oim per primera volta la seva obra capital, composta amb una donació i amor totals: les estampes vocals simfòniques "Verge Maria", espousant ~~ahora~~ ~~de fe religiosa i afecte~~ ~~paternal~~, símbol dels ideals humans i musicals de la seva vida.

En el primera ^{estampa} ~~quadre~~ "Inmaculada" ("tota pura") es poten veure les essències musicals subjectives de la trajectòria musical de l'autor estan més ^{palpables} ~~patents~~: una veritable filigrana harmònica instrumental i emocional.

"Anunciació" ^{que} és una peça rica de contrastos i d'esquissos, (en ella
qual l'influència gregoriana hi és evident) ~~que~~ que encara una segona
imaginació, té una resolució de meravella: l'acceptació de desparan-
des de l'Arcàngel per la Verge es tradueix amb veritable, irrefutable
unció, la veu de l'Esclava del Senyor és celítament brenada per
el veïu del cor a boca closa, les veus amb ordre, l'arpa, la celista,
la trompa i la campana tenues que aparen al lluny i, per sobre el
conjunt, la flauta, subtil amorós de l'àngel. Després... una gran frisa
que s'esfuma al batec de les ales, curules,....

"Nativitat" és un quadre exultant de color: claus de joia, fons vi-
brants de campanes anuncien el pas del ^{estèrils} celestials. Apleats amb
velada emoció s'alça la glòria del Senyor "Sema in excelsis deo statu-
tuna pas...." i l'adveniment del Senyor es anuncia als pastors. Subti-
lament un oportú scherzando pastoral iniciat per l'Orgue. Els po-
davant els ulls un panorama contrastant... Al final la joia plena
rené amb tota plenitud i les paraules de l'Ave Maria són entonades
com ~~flor~~ himne de triomf per tot el cor recolzat per l'enfons

3
orquestral més recusada.

La "Fugida a Egipte" és una plana mestricola quasi exclusi-
vament simfònica de pur ambient evocatiu i colorístic. El cor
hi intervé només en petits fragments, i sempre vocalitzant: ell
queda convertit, doncs, en un instrument més de l'Orquestra.
L'essència de la nostra cançó plana amorosa en aquest fragment

del "Calvari" és per mi el fragment més purgent de
tota l'obra. Aquest "Shabat Hater" cantat en la nostra ~~estimada~~
llengua estimada em porta un calfred d'emoció viva,
jorana dir (emprant uns paraules del meu pare) "com d'una
lutranga que s'esguissa" ~~tres uns paraules~~ ^(Brenades) ~~Brenades~~ feres.
legament amb un ritme trencat i fúnebre ~~els paraules~~ ^{els paraules} ~~els paraules~~ em penetra
dins l'ànima. L'ombra de Pauline no hi és pas absent. Els fragments
exclusivament corals són d'una veritat que penetra. No dubitem
en qualificar aquest "Calvari" (i patet podrem dir el mateix d'ella
primera impressió "Immanada") com una obra nostra

de la nostra música,

En l'estampa final "Ammpeis" l'orquestra prepara amb interès creixent i contrastos addients l'entrada coral esplendorosa de l'Alleluia, fulgurant piment de l'entrada de Maria a la glòria. Apenes surs interrompe el ritme inicial, la joia i el fervor s'encadenen fins que resten les veus soltes com estoriades, commanant l'estasi a l'orquestra. El ritme inicial rené. Al·l'hor ritme ternari i afirmatiu que no ens deixa quasi fins el final, apareix dominador i ens porta a l'exploració de l'entusiasme inicial: l'Al·l'hor es repeteix amb esaltament apoteòsic.

celebrem l'aparició d'aquesta obra com una manifestació que es oïr de la nostra música patrimonial.

Al·l'hor m'adieu

